

**Liturgie morgendienst
Emmen, 10 januari 2016
Thema: Jezus bindt ons samen in 2016**

1. Votum: **Psalm 121:1** (geleerd door groep 3/4 basisschool)
2. Zegengroet
Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus.
3. Zingen: **Psalm 67:1,3**
4. De Tien Woorden
5. Zingen: **Psalm 89:1** (geleerd door groep 5-8 basisschool)
6. Gebed om verlichting met Gods Geest
7. Schriftlezing: **Handelingen 18:1-18** en **1 Korintiërs 1:1-13a + :26-2:2**
(gelezen door...)
8. Zingen: **LvdK 319:1-5**
9. Preek
10. Amenlied: **Psalm 133:1-3**
11. Dankgebed, voorbede
12. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*)
13. Slotzang: **Gezang 119:1,2,3**
14. Zegen.
De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

[dia1] *Elke maand verlaten 400 tieners de kerk.*

Een schokkende kop een tijdje geleden alweer in de krant.

Stel je even voor: elke maand keren 400 jongens en meisjes van 12-18 jaar de kerk de rug toe. Dat is veel! Da's een complete gemeente per maand!

En dan heb je de grote mensen nog niet eens meegerekend...

Blijft er nog wel een kerk over in Nederland?

Je hoort steeds vaker dat het niet goed gaat met de kerken in Nederland. [dia2]

Er zijn nog wel een paar megakerken die groeien, maar die trekken vooral mensen uit andere kerken aan.

Het komt maar weinig voor dat ongelovigen tot geloof in Jezus Christus komen.

Het is haast een omgekeerd Pinksteren: zo massaal als mensen toen tot geloof kwamen en zich bij de kerk voegden (denk aan die 3000 op de eerste Pinksterdag!), zo massaal is nu de leegloop van de kerken in Nederland.

Bovendien is de kerk ernstig verdeeld: [dia3] zoveel kerken, zoveel verschillen, tig keer gereformeerd – daar kun je toch geen touw meer aan vast knopen!?

Wie kan die 400 tieners die elke maand de kerk verlaten (en al die tieners die gelukkig nog wel blijven) uitleggen hoe dat kan, waar dat goed voor is, al die kerken!?

Ze zeggen allemaal in Jezus Christus te geloven, en toch gaan ze allemaal naar een andere kerk...

Trekt dat mensen die niet geloven aan? Gaat daar werfkracht van uit?

Is dat zoals de Heer van de kerk het bedoeld heeft? Het werk van de Pinkstergeest?

[dia4] Je hoort nog wel 's dat er in de Gereformeerde kerken zo weinig ruimte is voor het werk van de heilige Geest.

Nu kun je je afvragen of die *focus* op de Geest, en dan vooral op de bijzondere gaven van de Geest, wel past bij het karakter van de heilige Geest.

Immers: de Geest zelf is altijd gericht op Jezus Christus.

Dát doet de Geest vooral: geloof geven, zodat je Jezus aanneemt als ook jouw Redder en Heer.

En wie durft dan te zeggen dat de Geest niet werkt in onze kerken!?

Denk ook niet dat het er in de christelijke gemeentes die in de jaren direct na de uitstorting van de heilige Geest werden gesticht, allemaal zo geestelijk aan toe ging. Zeker, wat je leest in Handelingen 2 is geweldig, en het doet je hart sneller kloppen: ze waren één van zin, deelden alles met elkaar, leefden in een geest van eenvoud en vreugde, en door de zegen van de Heer groeit de kerk enorm: dagelijks komen heel veel mensen tot geloof.

Dat is inderdaad geweldig! Daar kun je alleen maar naar verlangen!

Alleen: al heel gauw gaat het ook daar mis: er ontstaat gemopper omdat bepaalde gemeenteleden buitengesloten worden (Handelingen 6).

Je hebt de indrukwekkende geschiedenis van Ananias en Saffira, die openlijk gestraft worden omdat ze de heilige Geest voor de gek houden (Handelingen 5).

En er moet een Generale Synode worden gehouden omdat er verschil van inzicht is over bepaalde punten van de leer (Handelingen 15).

Dus: steeds weer wordt pijnlijk duidelijk dat de christelijke kerk uit gewone mensen bestaat. Ook al

geloven ze in Jezus Christus en ook al werkt de heilige Geest in hen, het is nog geen garantie dat eigengereidheid of eigenwijsheid of hoogmoed of eigenbelang geen rol meer spelen...
Wat dat betreft hebben we als kerkmensen nog steeds geen reden om onszelf op de borst te slaan – laat het ons bescheiden maken/houden.

De komende weken wil ik een aantal gedeelten uit 1 Korintiërs bespreken.

[dia5] Korinte is een stad in Griekenland, de hoofdstad van de provincie Achaje.

In 146 voor Christus is de stad door de Romeinen verwoest, en ruim honderd jaar later op bevel van Julius Caesar herbouwd; vooral bedoeld als kolonie voor veteranen uit het Romeinse leger. In korte tijd was de stad een belangrijke doorvoerhaven geworden voor transport van goederen van oost naar west. De handel bloeit. De welvaart viert er hoogtij.

Dat trekt mensen van allerlei slag, overal vandaan.

Matrozen zetten er graag de bloemetjes buiten: *'leven als een Korintiër'* was het spreekwoord voor een losbandige levensstijl. Alleen al in de tempel van Afrodite (een Griekse vruchtbaarheidsgodin) werkten 1000 priesteressen c.q. prostituees!

In deze stad gebeurt het wonder dat er een gemeente van Jezus Christus ontstaat. Dat is het gevolg van het zendingswerk van de apostel Paulus.

Op z'n tweede zendingsreis komt hij eind 49 vanuit Athene in Korinte aan en blijft er zo'n anderhalf jaar.

Naar z'n gewoonte gaat hij eerst naar de synagoge en probeert de Joden ervan te overtuigen dat Jezus de Messias is, de door God beloofde Verlosser. Maar de weerstand en het verzet is groot. Paulus gaat dan aan niet-Joden het evangelie vertellen.

En de Here bemoedigt hem: [dia6] *Wees niet bang, maar blijf spreken en zwijg niet! Ik sta je bij en niemand zal een vinger naar je uitsteken om je kwaad te doen, want veel mensen in deze stad behoren mij toe.*

Blijkbaar was ook Paulus niets menselijks vreemd en had hij deze hart onder de riem nodig: in 1 Korintiërs 2:3 lees je dat Paulus in al zijn zwakheid naar Korinte kwam en angstig was en onzeker. De Here *bemoedigt* Paulus niet alleen, Hij geeft ook *zegen* op zijn werk: er ontstaat een christelijke gemeente.

Het zijn vooral eenvoudige mensen en niet-Joden die geraakt worden door de Geest en Jezus als hun Heer en Messias aannemen.

1 Korintiërs 1:26v [dia7] *onder u zijn niet veel die naar menselijke maatstaf wijs zijn, niet veel die machtig zijn, niet veel van voorname afkomst...*

Opmerkelijk is dat de leider van de Joodse synagoge, Crispus, christen wordt.

En er moeten toch ook rijke mensen bij geweest zijn, want de gemeente komt samen bij iemand thuis – nou, daar moet je dan wel de ruimte voor hebben!

Als Paulus zijn brief schrijft zijn er zo'n drie jaren verstreken.

Paulus is dan in Efeze en hoort via-via hoe het er in Korinte aan toe gaat.

[dia8] 1 Korintiërs 1:11 – *door Chloe's huisgenoten is mij verteld...*

Ook heeft hij een brief met allerlei praktische vragen gekregen.

1 Korintiërs 7:1 – *Dan nu de punten waarover u mij geschreven hebt...*

Al met al reden genoeg om te reageren.

De inleiding van de brief is prachtig en lovend: je ziet allereerst heel duidelijk dat de kerk geen mensenwerk is, maar dat het initiatief steeds van God uitgaat: God roept; God heiligt, God geeft genade.

Hiermee is de trend van de brief gezet: [dia9] het draait niet om mensen maar om de Heer! Jezus Christus moet centraal!

Vervolgens laat Paulus zien hoe geweldig rijk de gemeenteleden zijn, zowel aan kennis als aan gaven van de Geest; je kunt zeggen dat de christelijke kerk van Korinte echt een *charismatische gemeente* is.

Maar charismatische gemeente zijn – gemeente waar de *charismata* = genadegaven van de Geest zichtbaar zijn – wil nog niet zeggen dat je volmaakt bent, dat er niks fout gaat.

Paulus draait er niet om heen: hij heeft gehoord dat er verdeeldheid is in de gemeente.

Hij doet dan ook een hartstochtelijke oproep: [dia10] *brs/zrs, in de naam van onze Heer Jezus Christus roep ik u op om allen eensgezind te zijn, om scheuringen te vermijden, om in uw denken en uw overtuiging volkomen één te zijn.*

Wat is er dan aan de hand?

Volgens de berichten is er groepsvorming.

Zo is er een [dia11] **groep van Paulus**; het ligt voor de hand te denken dat dit mensen zijn die door wat Paulus heeft verteld tot geloof zijn gekomen.

Maar er is ook een [dia12] **groep van Apollos**. Apollos wordt eerder genoemd in Handelingen 18:24; hij is een ontwikkeld en welbespraakt man, kundig in de Schrift en vurig van Geest. Waar Paulus de meer gewone mensen aansprak, zou het goed kunnen dat Apollos meer gehoor vond bij de geleerdere mensen. Maar omdat Paulus later in de brief Apollos en zichzelf steeds op één lijn stelt, kun je niet zeggen dat er verschil in leer of opvatting is.

Dan is er een [dia13] **groep van Kefas**. Waarschijnlijk gaat het hier om de apostel Petrus. Is hij ook in Korinte geweest? Heeft hij hier mensen tot Christus mogen leiden? Of zijn er in Korinte mensen komen wonen die Petrus ergens anders hebben meegemaakt en zich er nu op beroepen dat Petrus dan toch maar een *echte* leerling van Jezus is geweest en een aantal jaren met Jezus heeft opgetrokken? Maar ook tegen Petrus stelt Paulus zich niet afwijzend op; in 15:5 eert hij Petrus zelfs als degene aan wie Jezus zich na zijn opstaan uit de dood als eerste heeft laten zien.

De laatste groep is de lastigste. Want wat wil dat zeggen dat je van de [dia14] **groep van Christus** bent? Iedereen die in Jezus gelooft is toch van Christus!? Het lijkt erop, als je naar de rest van de brief kijkt, dat je moet denken aan een groep mensen die zich erop voorstaat rechtstreeks aan Christus verbonden te zijn. Zij zijn het die gaven van de Geest hebben, en die dat ook wel weten willen. En die neerkijken op al die andere gelovigen die dergelijke gaven niet hebben. Zij worden dan direct door Paulus aangesproken in 4:6v [dia15] *U mag uzelf niet belangrijk maken door de één te verheerlijken boven de ander. Wie denkt u dat u bent? Bezit u ook maar iets dat u niet geschonken is? Alles is u geschonken, dus waarom scheidt u op alsof u het zelf verworven hebt?* En dan wat cynisch/spottend – *Maar natuurlijk: u bent al helemaal verzadigd, u bent al rijk, u bent al koningen geworden...*

Hoe dan ook, de eenheid in de christelijke kerk van Korinte staat op het spel, doordat er voorkeurgroepjes zijn ontstaan.

Men liet zich leiden door wat aansprak, waar men zich goed bij voelde.

En dat is iets wat we in onze tijd wel weer herkennen: voorkeurgroepjes. [dia16]

De een houdt meer van de preken van ds X, de ander van die van ds JJ.

De een vindt het prima zoals het allemaal in de kerk gaat, de ander wil zo snel mogelijk zo veel mogelijk veranderen.

De een geniet van begeleiding met het orgel, de ander wil het liefst een muziekgroep.

De een vindt zijn eigen manier van geloven en bijbehorend gedrag een stuk beter dan die van de ander.

En je zoekt mensen op die het met je eens zijn en met de anderen praat je niet.

Wat voor invloed zou het hebben op die 400 tieners die elke maand de kerk de rug toe keren, dat het ene gemeentelid de eigen samenkomsten verzuimd als er een muziekgroep is of een bijzondere dienst is, en het andere gemeentelid juist als dat er niet is!? Wat voor indruk krijgen

tieners daardoor denkt u van de kerk?

Dan lijkt het er toch op dat de kerk een club is waar het gaat om jouw smaak en voorkeur. Dat het erom gaat dat *jij* aan je trekken komt...

[dia17] Paulus waarschuwt indringend om de eenheid te bewaren en scheuringen te vermijden. Groepsvorming, groepsdenken moet niet voorkomen in de kerk.

Want is Christus soms gedeeld?

Voor je het weet heb je iets zo op de spits gedreven, heb je van jouw mening de enige waarheid gemaakt, dat je helemaal bent vergeten waar het in de kerk werkelijk om gaat.

Paulus schrijft: [dia18] *Ik had besloten u geen andere kennis te brengen dan die over Jezus Christus, de gekruisigde.*

Dat is fundamenteel: in de gemeente van Jezus Christus draait het niet om jou en wat jij vindt, maar om je Heer, het Hoofd, om Hem die jou met kostbaar bloed heeft losgekocht van de boeien van de duivel.

De gekruisigde... Jezus werd Heer door te dienen! Hij leefde door te sterven. Hij overwon door te lijden.

Vergeet niet dat dat volkomen tegen zowel gevoel als verstand in gaat: *Voor de Grieken een dwaasheid, voor Joden een aanstoot.*

Jezus leven was *dienst*, gericht op de ander. Uit liefde.

Die *kennis van Jezus Christus*, waar Paulus het over heeft, is dat Hij door het werk van de heilige Geest steeds meer gestalte in je krijgt.

Dat je zo intens met Hem verbonden bent dat je op Hem gaat lijken; gaat denken en doen wat Hij deed. Dat je zo de Geest van Christus gaat ademen dat je niet langer jezelf in het middelpunt zet, maar Jezus alle eer geeft en Hem wilt navolgen. Bescheiden, zachtmoedig, geduldig, vol geloof, vol liefde...

Jezus Christus bindt ons samen, ook in dit nieuwe jaar 2016.

Laten we in Hem onze verbinding zoeken.

Hij is het fundament... Hij is de basis.

En op dat fundament kun je heel verschillend bouwen.

De een doet dat met goud en zilver, een ander met steen, hout of stro (3:11v).

Een grote verscheidenheid. En die variatie *mag*.

Maar, hoe gaat dat vaak? Mensen die houden van voorkeurgroepjes hebben al gauw de neiging om neer te kijken op een ander.

Goud is immers veel beter dan stro! En steen beter dan hout.

Maar, *je redeneert altijd naar jezelf toe.*

Stop daarmee! Oordeel niet over een ander!

Van ieders werk zal wel duidelijk worden wat het waard is, maar laat het oordeel daarover aan God.

En zorg jij ondertussen zelf dat je niet in de valkuil trapt je te laten imponeren door wat *mensen* bouwen/doen/zeggen (of dat juist genadeloos af te schrijven).

Kijk juist naar waar op gebouwd is, ga terug naar de kern, naar waar het allemaal om draait: Jezus Christus en die gekruisigd.

Als we ons dáár samen steeds weer op richten, als we het over Hém hebben (en niet over de kerk, of over de dominee, of over br Z en zr K), nee alleen over Hem: Jezus Christus op onze koffievissies en feestjes, dan zul je zien hoeveel eenheid er is ondanks (of juist *in*) alle verscheidenheid!

En dan komt er alleen maar verlangen om de eenheid te zoeken en die te bewaren.

Zouden die 400 tieners die elke maand de kerk de rug toekeren er niet mee geholpen zijn als ze echt merken dat het in de kerk niet draait om wat mensen ervan maken, maar om de Heer van de

kerk: Jezus!?

Laten we daar samen naar verlangen en om bidden dat de heilige Geest zo in ons werkt dat de kennis van Christus verdiept en verinnigd wordt, en dat Christus zo steeds meer gestalte in ons krijgt.

Amen